

קרוב מעות שנמצאו פרק שביעי שקלים העדה כ.

זורת הש"ס

(א) ירושלמי פ"ב הל' ב' ע"ב  
 ב"ה (ב) ד' ס' ס' כ"ה כ"ה כ"ה  
 ויבטלם תוספתא כנלל רש"י,  
 (ג) קדושה (ד) מנחה (ה)  
 (ו) ד' ו"ה (ז) קדושה (ח) א'  
 (ט) דבר רביס תמחר מועדכין  
 יבלי ורביס דכלל מדי דלמי  
 לטמקא חספקין כגון אל הוא  
 וכו' וזו שנה ירי ספקא שפס  
 וכו' וזו עד אל ספקון ואחרי  
 לעלמי ירושלמי וכו' עד מיון  
 שפסא תנא ירי קין וזו חוד  
 שפסא תנא קין לין על תמשה  
 מתמקין אל מולאי וכו' (ס) ג'  
 אל לריכס עד קתליס ודפני  
 בקותא

עץ משפט

ב' א מ"ח פרק ו' מגילה הלכה  
ג עוש"ע חר"מ סימן רנ"ט  
סעיף ו'

ד' ג' מ"י פרק ו' מסהמ"ק  
סעיף ד':  
ה"ח עוש"ע י"ד סימן א'  
י"ב ב' מ"י פרק ד' משמעה

ה'תשנ"ב  
בנו ד' מ"ח פרק ג' ממעשה"ק  
הל"ה ופ"ד משקלים  
הל"ג:

ה'ל"ד:  
ה'ל"ב:

י"ח ז מ"י פרק ח מחמשה  
הל"ו:  
י"ט ח מ"י שם פ"ג הלכה ה':  
כ ט מ"י פ"ו מבלי המקדש

הַלֵּל:

---

וַיִּסְמַח דָּרְרִי

נוסחת הבבלי

(א) והטפתה נמיה ועלמא  
חור חלל בעי מסכנה בר יהוא  
מחזיקה גיט שטף ט' נקנינא  
(בר קא) לשמחא כנישטא דכילי  
ט' דמי ר"ש ב"א בר א"ר מונא  
קומי דר' ואנא חמרי בר':  
(ב) מניא נקמיס בר':

## הגהות הגר"א

[מ] כל הספקא דפסח בנחף  
נחפא! ויבטלנה מחזר וזר  
בשבת פסחם שלין מן הכהנים  
היו נקראו ר' טעמיה ר' אבהו  
אמר לא דנדיקין עזי שפיר דהו  
עשה מנחה לחנן וזחור ויפשה  
אחזק עולא וזר אבד ר' יעקב  
ר' אבהו וזר אבד ר' חייא ר' מנחם  
שמאי כיד הוא און א' מודי איל  
ר' יוחנן אחרת ללוקס וז' ונשל  
נקדשהו אחרת אחרת כנן אחר  
הרוב אם זרז וזרז שולח אם  
זרז נקטת וזרז שולח אם  
ויפשה וזרז וזרז אחר מחזר  
כיד על האבדור שקדוק עולה  
כיד על אחר און כהן אהרן כיד  
על האבדור שקדוק עולה  
כיד וזרז וזרז אחר מחזר וזרז  
דל:

ציון ירושלים

ועל הקינן הפסולר. ער  
תו"ט וכתוספות שם וכתח"כ  
אשתמיטתיה ש"ס פרוך סוטה  
דף ת ואמר לאתון וקיימן  
אתורבנא וכ"כ הרמב"ם

גליון הש"ס

**[6]** ע"י תוספות חולין דף קה  
ע"ב ד"ה אסיק ויזע: **[3]** ע"י  
תוס' ב"מ דף כד: ד"ה אלא  
ועי' רשבי"א בתה"א בית ד'  
ע"ב דף כ': **[ג]** ע"י ק"מ והנה"א  
מותר להקריט לפסחו כן הוא  
לפון הרמב"ם והר"ם שמוכח  
לפנאם ועי' בהר"ם ויזע דהא  
א"א מבר אלא הוצאת הדבר  
מדרשות לרשות ע"י גטוי' חרי"מ  
ס"י קכז ויזע' מזהר"ם ח"א  
ע"י קכז שטורד כזה. ונראה כיון  
ומשיחא נחשבת בהה"ש והה"ש ודו':

[illegible][illegible][illegible]

אדם שהוא לחזור ל

[illegible][illegible]

## משנת אליהו

[illegible]

והשלישי בתוקף חלוצי וחרו  
נרדום של אין ש' יפאלו ונחל  
מן נחל נצח המסמך של ש'

נדרא ואינשתה ואזיל  
רב אמר קך רנא  
ואייתי חורו דנביה  
ך בשוקא אגרי קופא  
ה ושלקתיה חור כעי  
ך רנא אמר בשך  
ונסבא אורחא אורחא  
קומי ר' יהונתן ב"ר  
אשתבח  
ון נקניקא אשתבח  
קומי רבי יימיה אמר  
אשתבח  
ום שני דבלי משום  
דרכים משום מצאה  
הגיס משונת הים  
ולח מפלטיא נדולה  
מתיאשחא מתן משום  
ה נברי ואשתבח מן  
אשתבח בפונקא דלי  
שום מצאה<sup>2</sup> משום  
הרתי המציל מיד  
הים ומשונת הנדר  
דולה רחל של  
משום רוב אלו של  
אשתבח מן דר"א ר"י  
מן חמין רבנן מכריזין  
נסבא רבי ויה אבך  
נשכח נשכח מן  
אשתבח ולא נסבי

שנמצאת מירושלם  
ל עיר וכמהרה לכל  
שלימים רבי יהודה  
ש קודם לרגל ל' יום  
היה עד שהוא (ב)מבוא  
ענין אותה וברחוק  
משל צבור אר"ש  
דור מרן "נבני ששלה  
נבנים קרובי משלו  
וכן "ג שמת ותיח  
היו משלו ואם לאו  
צבור כה"ג שמת  
צבור רבי יהודה  
תת קרובי "על המלח  
בתן "על הפרה  
הקנין המפורש  
המספק את הקנין  
(א)ר' השעיני רב  
רבי יוחנן ואמרי  
אלא הולב בהן אחר  
הכרים וכן הנקבות  
עין וחורר ועשה אותן  
עולות

עוף ששמו דור וחספס מרמז  
 בינאי. נהר ששמו בינאי ששם  
 מותרים: יקועקע. מן  
 ויזנה אסקופתיה בנו  
 יעני מיכבינאי אבר ל  
 הדי' ששם נהרא אבר  
 הדי' בנו נש היה מהל  
 דייתא והתפתה מיני  
 [2] א"ל רב אסור  
 הוות מעינא וטלקת  
 שוק וקין אתא עוברא  
 חכמון שפיא קשרה  
 א בדלי אתא עוברא  
 קשרי ועבדוהו  
 דנפאס ותרירוהו  
 ומשום רוב מהלכי  
 המעיל שם הארי מר  
 תהדר ומאיסרמאי נגד  
 שלו מניי שרמא  
 לבי דריכס משום שחי  
 יבי ענינו דריכס אשי  
 משום שני דריכס  
 לבי דריכס משום מצו  
 מיד הארי משות  
 יא נרלה ומפלאי  
 העבלים מתיאפלי  
 המשום בבית כבד ואי  
 כנ קומי ר' וסי ואי  
 אין תוהלת משביל א  
 יכ אבר הלואי  
 יא ולגא אפלו כי  
 יא אבר הלואי

ג' מתני' ב'המה' ועד מזה ימים עולות נקבות ומזבחים לאוי לפסחם (ל' לפסח) היו ממשכנין את מתני' נסבכה חזרו להיות כ"ד שיהו נסבכה בלתי כ"ד שהתקנו כ"ד וזה אר"י אמרית הים ושלה עמדה וקריבין משל צבור אלא יש לו נסבכה ונאמין כ"ד משל צבור ותנאי כ"ד מנחיה קריבה משל צבור ויחשין ושלמה הוה צ"ם שיהיו הכהנים ואלו שחולין באשר ונל' של צבור כ"ר ויסי' אומ' ונפ' את הפסולות: גמ' ונאמין שנו א"ר ברמיזין כ"ד ומוקל בקדשים רוב זכרים עולות ואין השלמים באין מן הארץ ועושה מוציאן לחול

כעו משש  
 אלה חורו  
 אבר ה  
 תחתיו  
 אהא (א)  
 מיטביטא  
 בבילה  
 גניא ש  
 ואמר  
 בבנישת  
 יתחבטו  
 באבסו  
 מציה  
 דתי  
 אמונת  
 דרי א  
 רוב מה  
 דבית ר  
 רותיהו  
 רוב מה  
 הגנים  
 מאיסר  
 מפני  
 דרבו  
 יוב א  
 א א  
 את  
 אל  
 פ

חלבה  
 רוח זכר  
 אומר  
 כראשונה  
 (עמה)  
 החקיקה  
 ז' דברים  
 עולמו  
 ואם לא  
 אברים  
 קרובים  
 שחרה  
 אומר  
 של העק  
 ועל הדי  
 באות  
 הוא  
 אמר  
 לא לראש  
 הרוב  
 שלימים  
 כיצד

[illegible][illegible]

שזו  
אומרו  
נמקו  
חילג  
ממחמ  
בשני  
אחד  
לכס  
לחדש  
עולמו  
באין  
לחול  
ועיר  
המיו  
בית  
יוסי  
שחור  
זכר  
ובסמ  
פסח  
תצור  
אם  
בית  
שהני  
כס  
האני  
התכ  
תשל  
דינג  
אוק  
באה  
שלי

הבד  
תניח  
מנין  
המש  
הציו  
ר'  
עולמ  
המל  
בהק  
חכל  
ומח  
יאכל  
שתה  
קדש  
  
כבש  
כפר  
ואח  
לו מ  
דני  
והש  
כפר  
דני  
נמק  
כפ'  
יכיר  
עבד  
מתנ

[illegible][illegible][illegible][illegible]

הח  
מסו  
היו  
שם  
כלל  
רעיל  
אציו  
בית  
לפס  
ל' י  
למנמ  
איש  
של  
שנמ  
י"ח  
החל  
הוא  
אינ  
חוב  
קדמ  
דקק  
דלוי  
לחול  
כהה  
ועש  
לח  
וכה  
הכח  
לעול